

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUA ORI PE LUNĂ

Redacția și Administrația:
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTIILOR

ABONAMENTUL

pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei pe an

SUMARUL

1. O amintire . . . . . I. P. S. Patriarh
2. Un luptător al unirei . . . . Pr. P. Partenie
3. Predici la Radio . . . . . Pr. Dr. Marin C. Ionescu
4. Mișcarea Misionară . . . . . ***

5. Cronica Internă . . . . . ***
6. Cronica Externă . . . . . ***
7. Daruri Mulțumiri . . . . . ***
8. Parohii vacante . . . . . ***

O AMINTIRE

Era în toamna anului 1906. Venisem și eu la expoziție, la București, cu puternicul cor mixt de peste 100 persoane al „Asociației române de muzică din Sibiu“, al cărei președinte eram. Locuiam, cu vreo 70 tineri din cor, cei mai mulți teologi ai seminarului dela Sibiu, în internatul teologic „Radu Vodă“.

Acolo am avut onoarea neașteptată, pentru mine un biet ieromonah, de a primi vizita D-lui Vintilă Brătianu, carele, în numele familiei întregi și mai ales a venerabilei doamne-mame Pia I. C. Brătianu, m'a invitat pe o zi la Florica. M'am dus împreună cu fruntașa familie Partenie Cosma, directorul „Albinei“, din Sibiu. Era de față toată familia.

De sine se înțelege, că nu puteam merge ca români ardeleni la Florica, fără a depune o coroană de flori pe mormântul scump fiecărui român al lui I. C. Brătianu, despre care știam ce viu interes a purtat și față de românii din Ardeal.

La depunerea coroanei pe mormântul din vârful dealului peste care căzuse atunci un lițoliu de primă zăpadă, eu am rostit

o pioasă rugăciune în care am amintit meritele marelui mort în ziua Unirii principatelor, a întemeierii regatului, a dinastiei, etc., atingând nădejdea să ajute Dumnezeu, ca urmașii săi să înfăptuiască Unirea cea mare a tuturor românilor. Am auzit pe careva din asistență spunând: Frumoasă inspirație a fost rugăciunea!“

Ionel I. C. Brătianu a adaus, cu acel prilej, la rugăciunea mea: Iară Cuvioșia ta să ajungi cel mai mare ierarh în fruntea bisericii acestei Români în-tregite“!

Rugăciunea, scrisă în urmă, am ascuns-o mai târziu, ca episcop, în niște cărți din biblioteca episcopescă dela Caransebeș, unde după încheierea războiului în zadar am mai căutat-o. N'am mai dat de ea.

Cu timpul eu uitasem întâmplarea dela Florica, dar însoțitorii încă în viață mi-au reamintit-o anii trecuți.

Dumnezeu a realizat ambele proorocii. Barem de-am putea să ne facem cu toții vrednici de Atot bunătatea Lui.

MIRON
Patriarh

UN LUPTATOR AL UNIREI

Patriarhul Regent D. D. D-r Miron Cristea

Lumea noastră bisericească și mirenească într-o nezăgăzuită mișcare și simțire a sărbătorit și omagiat de Anul Nou—sau la alte date din curgerea lui Decembrie—personalitatea plină de strălucire a Înalt Prea Sfințitului nostru Patriarh-Regent, cu prilejul împlinirii a zece ani de arhipăstorie.

Cinstirea oamenilor mari este o pilduitoare lecție de educație națională.

Deaceia „Tinerimea Română“ se alătură, cu mândrie, la cinstirea bărbatului care a luptat pentru realizarea unirii și care întrupează azi cele mai înalte însușiri ale sufletului românesc.

Datorită acestor însușiri cel ce s'a născut în colibă de plugar la Toplița română, sus la chieptorile munților Gurghiu și Călimanul, a străbătut până sus, în palat regesc, și patriarhal, de unde ca regent și pontif conduce destinele neamului și ocrotește pentru vremi ce vor veni vârsta fragedă a regelui Mihai.

Românismul acestui bărbat se reazemă pe rădăcina curată și dâră ce au fost înaintașii săi, străbunul V. Cârstea (solgobirău în Potoc, apoi sălășluit în Toplița), Ion Cristea, bunicul și tatăl Gheorghe († 1924) despre a căror vrednicie, iar a unora mucenicie (Ion Cârstea batjocorit de Unguri și C. Romanul, rubedenie cu I. P. S. Patriarh după mamă, martirizat la 1849 pentru cauza românească) s'a vorbit adesea.

Românismul său se vede din toată ținuta sa de mândru daco-roman care este de o rară noblețe atât prin chipul luminos în care râd luminișuri de codru și plaiu cât și din talia sveltă de prinț legendar, descălecător de neam. Dela tatăl Gheorghe, el însuși un Patriarh al vechiului nostru chip și rost tradițional I. P. S. Patriarh moștenește leit sabașul și ținuta de hotărâre și energie; dela mamă duioșia și blândețea firei.

Românismul său neaș se urmărește ca un fir roșu pe linia timpului, prin iubirea de cultură românească, de limbă românească, de cântece românești, de rosturi și de năzuinți românești, între care cea mai de seamă era lupta pentru Unirea cea mare.

Românismul său se urmărește la Năsăud unde în 1887 a terminat Liceul și a dat viață unui cerc literar românesc; la Sibiu

unde, paralel cu urmarea academiei teologice, este prezident al Societății de lectură Șaguna, (și, unde prin 1889 ca student în an. III face o foarte mișcătoare comemorare a neuitatului metropolit). Se urmărește la Buda-Pesta unde (dela 1891 înainte, paralel cu strălucitele studii pentru doctoratul în litere și filosofie), este sufletul mișcării studentești pentru preamărirea țării sale și a oamenilor săi mari pe care îi comemorează acolo, în Budapesta:

Un Gozdu fost mare filantrop român, pedagogul Ion Popescu (†) dela Sibiu, Petru Maior, Vasile Lucaciu, etc.

Românismul său este sângele care-l încălzește mereu și-l face să întemeieze cu Aurel Vlad la Buda-Pesta, frăția română-slovacă, întrevăzând libertatea popoarelor și temelia alcătuirilor naționale cu viziune și îndrăzneală profetică în cuvânt și scris.

Românismul său se vede din Protestul Studentesc către nația întreagă, în 1894 când cu procesul memorandului, care a trimis la închisoare floarea inteligenței și simțirii românești din Ardeal cu Ion Rațiu în frunte, fiindcă se jelueau la Wiena pentru drepturi și libertăți naționale.

Acest Românism i-a condus pașii la Constanța (1894) vechiului Regat, pentru a încălzi plămânii patriei—mume și a fiilor săi pentru cauza și suferințele fraților ardeleni,—ceia ce a luat la inimă guvernul Sturza, după căderea lui Lascăr Catargi.

Acest Românism a făcut să gâlgăie mereu în ființa sa, nu graiul „cuminte“ de ardelean închis în melcul secularelor iobăgii și robii sâlnice, ci graiul românismului larg alintat la poezia fără graniță a poezilor: Bolintineanu, Alecsandri, Eminescu (cu care își trece „doctorala“ teză și doctorala simțire de român prin Telegraful Român, în plină stăpânire ungurească), Coșbuc, Goga, etc., pe care îi înlanțue în scris și cuvânt ca într-o patrie aevea a sufletului românesc. Gazetele „Familia“ și Telegraful Român sunt o dovadă.

Acest Românism l-a făcut (dela 1902 înainte) ca din rosturile sale bisericești (secretar consistorial la Sibiu, și, asesor consistorial, membru al „Astrei“, să lucreze pentru afirmarea aceluiaș suflet național prin

școală și Biserică. „Reuniunea muzicală dela Sibiu este opera sa, iscând prin ea o adevărată furnicare a sufletului românesc, până în inima Țării (în 1906) cu vădite năzuinți, de a da pe aceiași matcă sufletele românești.

Din această sete de românism întreg a isvorât în 1906 profetica rugăciune dela Florica unde a urat la mormântul lui Ion Brătianu Bătrânul, ca marele său fiu să îndeplinească unitatea noastră națională. Și tot aci Brătianu Iunior într'un moment, în care grăirile vin din altă lume, a pomăzuit pe aripele viziunii pe cel întâiu cap bisericesc al României în persoana I. P. S. Miron.

Din acest românism, neogoitul neastâmpăr l-a purtat dela Toplița la Năsăud, de aci la Sibiu și Orăștie, (unde a fost învățător), apoi (după anii dela Buda-Pesta), la Constanța și București, la Râmnicul-Vâlci și Craiova, mergând adesea neobservat în sfintele nopți de Denie ca să vadă cum se mișcă sufletul neamului de peste tot pentru învierea cea mare.

Și dela Episcopatul Lugojului (1909 înainte) I. P. S. Sa se măneca spre sufletul neamului nu numai în Banatul acelor zile, dar și în Severinul vechiului Banat unde cu „Doina“ Lugojului împletea amintiri și daruri și primea profetice urări ca metropolit al Românilor.

Românismul său este talant cultivat cu îndârjire în cultură foarte variată, în cercetare și iubire de Țară, în vorbire și faptă.

Astăzi după zece ani, de metropoliat al I. P. S. Sale ne dăm seama că rânduilele lui Dumnezeu sunt nepătrunse. Ne dăm seama că ele au poruncit ca finul ciobanului Herța din Toplița să peregrineze dealungul unei turme mai mari, a turmei neamului, să o cunoască bine și să o conducă pe această turmă cu alți bărbați la staulul dorințelor ei de totdeauna: unirea cea mare, iar acum să o oblăduască.

În veci fie lăudată „prescurea“ noastră*) străbună și Biserica dela ale cărei rosturi, întâi modeste de tot (citeț, Diacon, etc.), s'a ridicat un bărbat plin de întreaga gamă a virtuților românești și a trudelor cinstite până la jilțul patriarhicesc (fiind I. P. S. Sa din-tâiu cu care se dăruiește Bisericii această mare întâietate în Bisericile ortodoxe) și până la dregătoria de Regent.

Dumnezeu să-i dăruiască multe zile pentru a înfățișa și stârni mereu puterile sufletului românesc pe care le încurajează în toate prilejurile spre închiegări temeinice și spre luminisuri după cum i-a ajutat să conducă în cei zece ani destinele Bisericii străbune pe calea înfloririi.

Pr. P. PARTENIE

P R E D I C A L A R A D I O

„Eu sunt păstorul cel bun“.

Ioan X, 11.

Fraților,

Mântuitorul înviase din morți! Înfațișarea Sa inspiră spaimă! Întreaga Sa ființă eră plină de mister! El se arată, iar ucenicii tremurau ca în fața unei fantome!

El vorbea; însă vocea lui vibră ca tunetul! Toți rămăneau înmărmuriți înaintea Lui.

Rând pe rând Și-arătase El puterile și titlurile Sale, zicând: Eu sunt împăratul! Eu sunt Mesia! Eu sunt preot în veac! Eu sunt Fiul lui Dumnezeu!

În adevăr Iisus este Regele timpului și al spațiului. El este Cărmuitorul inteligențelor! El este Împăratul inimilor și al conștiințelor.

Toate aceste calități și denumiri ne stre-

coară și nouă în suflet gravitate și mister!

Ca să ne poată însă strânge rândurile și să ne încălzească cu toată bogăția darurilor sale, El ne întinde sub ochi comoara inimii Sale.

Inima ta, Iisuse, este simbolul iubirii! Ea este organul iubirii! Ea este izvorul totdeauna proaspăt și căminul curat al iubirii.

Ca să ne reverse în inimi mai multă iubire și să ne încredințeze mai adânc despre iubirea sa caldă și familiară, El ne vestește răspicat: „Eu sunt păstorul cel bun!“.

Ce cuvinte bogate în înțeles! Pe cât de simple pe atât de grele de pătruns!

Ne vom osteni astăzi să le desfacem coaja și să gustăm din miezul lor curat.

*) A cărei Apologie a făcut-o altă dată I. P. S.

Iisus se numește pe sine Păstor, deși poporul vruse să-l aleagă Rege. (Ioan IV, 15).

Decât un rege așezat deasupra poporului, mai bine un păstor în mijlocul gloatelor de credincioși!

Ce alt nume mai potrivit de cât numele de păstor putea să-și aleagă Iisus, a cărei naștere fusese de mult proorocită de păstori și ai cărui strămoși de sânge: Abraham, Iacob și David fuseseră păstori?!

În staul de oi se adăpostise Sânta Fecioara Maria în noaptea Nașterii Dumnezeului ei fiu!

În ieslea oilor s'a culcat. Fiul lui Dumnezeu pentru mântuirea noastră!

Păstorii au fost cei dintâi închinători ai lui Iisus!

Câtă duiosie sufletească se înfiripează pe îndelete între sufletul păstorului și între ființa blajină și ascultătoare a oilor.

Câmpia verde și smălțuită cu flori miro-sitoare hrănește oile și servă de covor pentru odihna păstorului trudit!

Ciripitul păsărilor și zumzetul insectelor răsfăță turma și înseninează fruntea păstorului. Oile stau și ascultă, mielușei sburdă, păstorul cade pe gânduri!

Sosesc ceasuri din zi când veselii cântăreți ai naturii tac și stau ascunși în frunzișul codrului adăpostindu-se de dogoarea zăbușitoare a soarelui!

Tăcerea cuprinde în brațele sale firea încreagă! Singurătatea plictisește!

Deodată fluierul și cavatul păstorului doinește și adună roată lângă dânsul toate dobitoacele lui blajine.

După ce-și termină repertoriul său alcătuit din tradiționale melodii populare, mângâie mielușei cei gingași și-și trece pe dinaintea ochilor întreaga turmă chemându-și fiecare oaie pe numele ei, cunoscându-i chipul ei și vocea ei!

Amurgul și-apeacă aripa peste sprinceană orizontului. Oile pornesc agale spre stână, urechea păstorului prinde în depărtare mugetul înăbușit al unei oi răslețe. Aleargă după dânsa, o strigă pe nume și nu dă odihnă ochilor săi biruți de somn până ce nu-și găsește oaia cea pierdută! Sosește clipa când și oi și păstori pășesc în împărăția odihnei!

Când somnul e mai dulce, păstorul visează rău și tresare din așternut și nu rare ori visul lui este cea mai înspăimântătoare realitate!

Lupul se furișează în staul și rănește cât mai multe animale din turma păstorului, lăsându-le între moarte și viață.

Coada lui isbește ca un biciu oile pe care și le-a semnat cu colții lui veninoși!

Bietele oi buimăcite merg fără niciun țipăt încotro le mână lupul hrăpitor.

De câte ori nu-și pune viața în primejdie păstorul pentru oile sale!

În luptă cu lupii, în luptă cu urșii, în luptă cu vulturii munților cari întâi le desbracă de lână pentru ca apoi să-și taie cu ghiarele și cu ciocurile ascuțite hrana lor din spinarea unor animale ce nu cunosc nici vrăsmășia și nici meșteșugul împotrivirei sau al apărării de vrăjmași!

Sunt și păstori *sâmbriași*, cari nu-și pun inima pentru oi! Ei văd lupii venind și *fug*!

Oile rămân fără apărare, pradă tuturor fiarelor câmpului și codrului!

Ei bine! Domnul nostru Iisus Hristos cunoștea prea bine viața turmelor și a păstorilor și găsiă aci icoana cea mai vie a conducerii sufletești, pe care o adusesese El în lume!

Conducerea spirituală a sufletelor nu este o conducere de poruncă, ci o conducere desfășurată în iubire și născută din iubire!

Matca în sânul căreia se dapănă această conducere este jertfa și prețul de sânge! *Sâmbriașii, năimiții și râvnitorii de câștiguri* nu sânt în stare să poarte pe umerii lor sarcina acestei conduceri.

Desfacerea de privilegii, *spiritul de sacrificiu și cunoașterea cât mai deaproape a condușilor*, caracterizează această grea, dar nobilă sarcină față de care te poți arăta **bun** ori **rău** în măsura înzestrărilor tale sufletești.

Mântuitorul nostru Iisus Hristos zice despre Sine privitor la noua conducere spirituală pe care o aduce în lume, cunoscând pe deaîntregul firea omenească și jertfindu-se în totul pe sine: „Eu sunt păstorul cel bun. Vorba aceasta „bun“ topește în sine trei idei: ideea de *frumusețe*, ideea de *bunătate* și ideea de *noblețe*.

Este singura dată când Mântuitorul își zice „bun“, fiindcă atunci când tânărul bogat din Evanghelie se apropie de El și îi zice: „Învățătorule bune“, îi întoarce cuvântul, zicând: Pentru ce îmi zici bun? Nimeni nu este bun decât Unul Singur Dumnezeu“. Luca XVII, 19.

Mântuitorul adaogă lângă cuvântul „pă-

stor“, cuvântul „*bun*“, fiindcă sunt și păstori „*râi*“, despre care iată cum se exprimă Proorocul Zaharia: „Iată voi ridică în țară un păstor căruia nu-i va păsă de oile care pier; nu se va duce să caute pe cele mai tinere, nu va vindeca pe cele rănite, nu va îngriji de cele sănătoase; ci va mânca din carnea celor mai grase și nu le va mai lăsa decât copitele“. XI, 16.

În zări ce nu pot fi măsurate de privirea ageră a ochilor omenesci și nici de gândurile noastre scânteietoare, se întinde pajiștea acestei vieți pe care stă risipită turma mistică a lui Hristos în jurul aceluși pom al vieții—crucea.—Cuprins de o melancolie, care isvorăște din nemăsurata lui compătimire pentru cei răătăciți, zice: „Mai am și alte oi, care nu sânt din staulul acesta; și pe acelea trebuie să le aduc“ Ion X, 16, iar după aceea exclamă în chip profetic cu privirea îndreptată spre viitorul Impărăției Mesianice: „*Și va fi o turmă și un păstor*“. Ion X, 16.

Nu numai în hotarele vieții acestea pă-mântești Mântuitorul dorește să fie și să rămână păstorul, iar noi toți să-i alcătuim turma lui drept-credincioasă, ci și în latura celor veșnice, El ține să-și păstreze și să-și continue rostul Lui de păstor. Vorbindu-ne astfel despre marea și înfricoșata judecată, El ne spune că ne va despărți pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre și va pune *oile* la dreapta, iar *caprele* la stânga Lui.“ Mateiu XXV, 32, 33.

Pentruca această unică turmă spirituală să se adune sub ochii „Păstorului cel Bun“, Domnul nostru Iisus Hristos a instituit ierarhia bisericească pentru păstoria obștilor credincioase și zice lămurit: „Cine nu intră pe ușă, este fur și tâlhar“ Ion X, 91.

Dar care este oare ușa? ne putem întreba cu nedumerire noi.

Mântuitorul ne răspunde deslușit: „Eu sunt ușa“. Ion X, 9.

Deci oricine se încumetă să-și ia supra-și sarcina de conducător spiritual al omenirii îndrumând sufletele pe alte cărări de cât cele arătate de Hristos, după alte principii de cât cele urzite de Hristos, este fur și tâlhar.

Nu poate să fie păstor bun cel care intră în staul pe furiș de chipul blând al lui Iisus.

Nu poate să fie păstor bun cel care este străin de jertfa și de iubirea lui Iisus.

Atâta preț a pus Mântuitorul pe iubire în sarcina de bună păstorie, în cât a șters toată

vina întreitei lepădări a Sfântului apostol Petru în fața iubirii sale întreit mărturisită și i-a zis: „Paște oile Mele! Paște mieluşei Mei“. Ion XXI, 15.

Grea și delicată este sarcina aceasta a conducerii de suflete! Nu este episcop sau preot, care să nu se cutremure, când citește următoarele cuvinte ale sfântului apostol Pavel: „Luați seama dar la voi înși-vă și la toată turma peste care v'a pus Duhul Sfânt Episcopi ca să păstoriți Biserica Domnului pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său“, Fapt. Ap. XX, 28.

Păstorii aceștia sufletești *veghează, priveghează și supraveghează* viața creștină în numele lui Iisus!

Încărcat de grijă, Sfântul apostol Pavel le spune cu alt prilej: „Știu bine că după plecarea mea, se vor vâri între voi **lupi răpitori**, cari nu vor cruța turma!“ Fapt. Ap. XX, 29.

Cine să fie oare acești lupi? Nu te supără pe mine, ascultătorule, dacă-ți răspund fără înconjur:

Ești tu, iubite frate, cel care te-ai așezat pe scaun înalt și stai cu fața spre pământ și cu spatele spre ceruri! Ești tu, *învățăture*, care ai făcut din știința ta înfumurată instrument de perversiune intelectuală și morală.

Ești tu, *scribule*, care acoperi gazetele și toate foile publice cu minciuni și invențiuni calomnioase! Ești tu, scriitorule, care-ți etalezi romanele lipsite de pudoare în vitrinele și în rafturile librăriilor!

Ești și tu, *cetățean cinstit* al patriei, care te-ai înregimentat în vre'o tabără politică și-ți asuprești prietenii de până eri, cari astăzi te dezaproabă, sau nu se mai potrivesc cu tine în gânduri.

Citeam zilele trecute într'o foaie de zidire sufletească următoarea întâmplare: Un cioban avea în turma lui o oaie cu capul negru. La oarecare depărtare de staulul ciobanului, se afla abatorul comunal. În jurul abatorului era un gard. La împrejmuirea din dos căzuseră două scânduri și pe aci intrau și ieșau mai toți oamenii de serviciu ai abatorului ca să-și scurteze într'o oarecare măsură drumul. Ori de câte ori venia măcelarul în staulul ciobanului ca să cumpere oi de tăiere, oaia cu capul negru o luă ea cea dintâi pe urmele măcelarului iar tovarășele o însoțiau; imediat ce ajungeau însă în curtea abatorului, ea se reslețea de celelalte și ieșia în

grabă prin rostul din spatele abatorului și se ducea repede la staulul stăpânului ei. Oaia cea șireată a repetat de mai multe ori această înșelare a surorilor ei, încât ciobanul n'a mai dat-o la tăere, fiindcă se slujia de ea și i-a pus numele de „*hoața cea bătrână!*“

M'a impresionat adânc această întâmplare și niciodată nu mi s'a deslușit mai bine în minte faptul că și mulți dintre credincioșii noștri în loc să fie oi blajine și ascultătoare, întind curse prietenilor și tovarășilor lor și-i duc spre pierzanie, răslețindu-i de sânul cald al sfintei noastre biserici ortodoxe.

Înțelesesem până aci că sânt învățători și prooroci mincinoși, cari încurcă mințile credincioșilor și-i desbracă de dreapta înțelegere a lucrurilor, rătăcindu-i de turma drept credincioasă. Știam lucrul acesta, fiindcă Mântuitorul ne spune: „Paziți-vă de proorocii mincinoși. Ei vin la voi îmbrăcați în haine de oi, dar pe dinlăuntru sunt lupi răpitori“. Mateiu VII, 15.

Nu m'aș fi gândit însă niciodată la faptul că s'ar afla și credincioși, cari să devină din senin unelte de vânzarea sufletelor curate și a conștiințelor nepătate pe arginți străini.

Nu cumva, ascultătorule, ți s'ar potrive și ție porecla de „*hoața cea bătrână?*“

Nu cumva ești și tu *argatul* străinilor?!

Nu cumva isbești cu vorbele tale, cu faptele tale în fața slujitorilor bisericești ca să-ți duci la capăt planurile tale protivnice urzite în cuvintele:

Bate-voiu păstorul și oile se vor risipi?! Vrei să susții și să-mi spui că sânt păstori, cari-și părăsesc singuri turma drept credincioasă? Nu ți-ai scăzut cu nimic vina ta, iar eu nu vreau să ușurez cu nimic vina lor osândită prin cuvintele proorocului Zaharia care zice: „Vai de păstorul de nimic, care-și părăsește oile.“ XI, 17.

Vouă mă adresez acum, păstori de suflete, și vă citesc cu frică și cu cutremur cuvintele proorocului Ezechiel, care ne zugrăvesc spinoasa noastră datorie de paznici spirituali ai neamului:

„Voiu paște oile mele pe o pășune *bună*, și stâna lor va fi pe munții cei înalți; acolo se vor odihni într'un staul plăcut și vor avea pășuni îmbelșugate. Eu însu-mi îmi voi paște oile. Eu le voi duce la odihnă.

Voiu căuta pe cea pierdută, voi aduce înapoi pe cea rătăcită, voi lega pe cea rănită și voi întări pe cea slabă. Dar voi

păzi pe cele grase și pline de vlagă: vreau să le pasc cum se cade“. XXXIV, 15, 16. Voi mâncați grăsimea, vă îmbrăcați cu lâna, tăiați ce e gras, dar nu pașteți oile. Ezechiel XXXIV, 3.

Frații mei păstori duhovnicești!

Luați în mâna voastră două toege de păstorire: toiagul „*îndurării* și toiagul datoriei“ Zaharia XI, 7.

Duceți turma la pășune **bună!** Dacă oile nu vă ascultă și nu vă urmează, îngrijiți-vă de mieluseii cei nevinovați! Nu vă ascultă părinții, câștigați-le copiii!

Un cioban își păștea turma pe marginea unui râu. Zile dearândul colindaseră oile pajiștea care tivă râmul râului. Pe marginea cealaltă a râului iarba ședeă bogată, fragedă și neatinsă. Imediat ciobanului îi răsări în minte gândul de a trece cu *turma* sa prin valurile râului la hrana cea bogată. Se încearcă să și cheme oile și să le pună în luptă cu valurile reci ale apei, dar nu-l ascultară. Le cântă cu fluerul, dobitoacele nu-l ascultară. Trecu singur pe celălalt țărm al râului, socotind că-l vor urmă dacă le va strigă de acolo și totul fu în zadar. Îngândurat se întoarse bietul cioban și luă pe brațele sale un mielusel din turmă și intră din nou în valurile apei. Mama mielului l-a urmat îndată, fiind înduioșată de țipetele plăpândului ei copil. Toate celelalte s'au luat după dânsa și cât ai clipi din ochi turma întreagă trecu gârla și ajunse la *pășune bună!*

Iubiți păstori duhovnicești! Luați pildă dela acest cioban! Când oile s'au lăsat biruite de frică și s'au încăpățânat nevoind să-l urmeze, a fost deajuns să ia un miel în brațe și toată turma a pornit pe urmele lui.

Nu vă urmează poporul? Nu vă descurajați! Luați copiii pe brațele iubirei voastre și turma va fi târâtă după voi. Pășunea e bogată, dar turma e fricoasă și neîncrezătoare.

Și acum, fraților *păstori* și *păstoriți* datori sântem să luăm aminte că Domnul Iisus Hristos este „Păstor de suflete“ I Petru II, 25.

El este „Marele Păstor“ Evrei XII, 20,

El este „Păstor Prea Înalt“ I Petru, V, 4.

El este „Păstorul cel Bun“ Ion X, I, 4.

Lui îi e milă de popor, când este ca o turmă fără păstor, Marcu VI, 34.

El „cunoaște oile sale“ Ion X, 14, 27.

El „le cheamă“ Ion X, 3.
 El „le adună“ Isaia 40, 11; Ion X, 16.
 El „le mână“ Isaia 40, 21; Ion X, 4.
 El „le paște“ Isaia 34 23; Ion X, 9.
 El „le iubește“ Isaia 40, 11.
 El „și-a dat viața pentru ele“ Ion X, 11.

15 Fapt. Apost. XX, 28.

El „le dă viață veșnică“ Ion X, 28.
 Să fim noi turma, iar El să ne fie Păstorul! Amin.

Pr. Dr. MARIN C. IONESCU
 Bis. Sf. Ștefan „Cuibu cu Barză”.

MIȘCAREA MISIONARA

Cercul Pastoral Brănești-Ilfov. — Cercul pastoral Brănești-Ilfov a luat naștere în împrejurările următoare:

Inființându-se Protopopiatul II Budești, P. C. Protopop respectiv, cu ord. No. 158 din 924, stabilește în tot cuprinsul Protopopiatului un număr de 10 cercuri pastorale. Al patrulea între aceste cercuri a fost numărat cercul Brănești, alcătuit din parohiile: Brănești, Pantelimon, Ospiciul Mărcuța, parohia Dobroești, Islaz, Fundulea, Tămădău și Ileana, parohii așezate în partea de Nord a Protopopiatului, deoparte și de alta a șoselei București-Ileana, deci pe o distanță de aproape 50 km. în linie dreaptă ceea ce învederează că acest cerc prezenta dela început dificultăți cu privire la transportarea membrilor dela o parohie la alta.

Cu un număr de nouă preoți și 16 cântăreți, cu toate greutatea ce am întâmpinat, cercul a funcționat neîntrerupt, ținând ședințe în fiecare parohie, căutând a corespunde în totul obligațiunilor și scopului urmărit de aceste adunări.

Odată cu ord. menționat mai sus, primind și circulara în care se cuprindea programul și îndatoririle ce aveau membrii cercului, am comunicat-o imediat preoților și cântăreților cercului, spre a lua cunoștință, fixând și data și locul primei ședințe.

Cum era și natural, prima ședință a avut loc în parohia Brănești, reședința cercului, în ziua de 31 Martie 1924.

Ca unul ce am luat totdeauna parte la adunările cercurilor pastorale, cunoscând felul cum trebuie să se desfășoare programul unei conferințe pastorale, mi-a fost ușor ca totul să se petreacă mulțumitor. Ca regulă generală s'a oficiat Sf. Liturghie în sobor, răspunsurile fiind date de cântăreți în cor, s'a predicat, desvoltându-se perlcopa evangheliei. La sfârșitul Sf. Liturghii am mul-

țumit credincioșilor, rugându-i a lua parte la conferința publică.

În orele libere, s'a citit diferite ordine și s'a stabilit programul și itinerariul ședințelor pentru întregul an.

La ora 2 p. m., tot în Sf. Biserică a avut loc ședința publică. S'a cântat Axionul Duminical, după care subsemnatul am deschis ședința în fața unui număr de credincioși destul de mare, arătând scopul frumos și de mare folos pentru sâtenii noștri, adus de cercurile pastorale și apoi am desvoltat conferința: „Respectul fețelor bisericești“. Tot astfel s'a procedat în fiecare lună.

Mare efect și frumoasă impresie a produs asupra sâtenilor conferința desfășurată în parohia Fundulea, în ziua de 1 Mai.

Un comitet local, luând inițiativa de a ridica un monument în amintirea eroilor din acea parohie, și dorind a sfinți locul unde avea să se ridice monumentul, a intervenit, și după terminarea Sf. Liturghii, s'a format un cortegiu, în frunte cu preoți îmbrăcați, copii de școală cu învățătorii, muzica reg. 9 vânători, cântând neîntrerupt până la locul destinat. Aci s'a oficiat un parastas, s'a defilat, s'a făcut apelul celor morți și s'au ținut cuvântări, prea mărind eroismul soldaților morți pentru patrie. A fost foarte înălțătoare această sărbătoare pentru sâtenii adunați, cari vărsau lacrimi și de întristare și de bucurie.

În ziua de 16 Iunie, pe o vreme secerătoare, am ținut ședință în parohia Ileana; poporul, îngrijorat de arșița soarelui care amenința semănăturile, ne-a rugat, și în corpore cu toții am făcut procesiune la câmp, citind sfeșanie și rugăciuni pentru ploae. Mulțumirea sufletească se citea pe fața fiecărui credincios. Impresia și mulțumirea sufletească a fost mai la înălțime cu cât în această parohie, lipsită mult timp de preot

titular, avea de astădată un preot tânăr, care promitea mult pentru enoriașii săi, încurajat și de frații preoți, membri ai cercului, cari prezența lor i-au ridicat și mai mult prestigiul sacerdoțial.

În anul 1925 acelaș plan de luptă. S'au ținut ședințe în fiecare parohie și filiale cu acelaș program: Sf. Liturghie, predică, parastas pentru eroi. În orele libere s'au discutat și explicat regulile pentru ținerea arhivei, contabilitatea parohiei.

Între subiectele practice s'au ținut cuvântări despre beție, folosindu-ne foarte mult de broșura: Cuvântări împotriva beției, alcătuită de I. P. S. Patriarh.

O zi memorabilă din acest an a fost pentru noi ziua de 21 Noembrie, când odată cu ținerea ședinței eparhiei, a avut loc și redeschiderea bisericii din parohia Fundulea.

Sub conducerea și dirijarea Prea C. Protopop s'a săvârșit obicinuită slujbă pentru redeschiderea bisericii care a fost reparată; s'a oficiat Sf. Liturghie în sobor, care a culminat prin predica susținută de Prea C. Protopop, tratând în fața unui număr mare de credincioși subiectul „Despre Post“, scoțând în relief origina postului și folosul ce ne aduce atât trupește cât și sufletește. Cu această ocaziune Prea C. Protoiereu a încheiat Sf. slujbă, cetind în fața credincioșilor dispozițiunea Înaltei Chiriarhii, prin care se dă subsemnatului dreptul de a purta brâu și culion albastru.

Întâmplător, anul acesta am avut prilejul ca ședințele cercului — parte din ele — să le ținem laolaltă cu ale d-lor învățători. Cu această ocazie s'a dat o deosebită considerație Preoților, având din partea învățătorilor președinția și întâetatea cuvântărilor. S'au ținut cuvântări și de o parte și de alta, având ca subiect educația tineretului.

Ca rezultat s'a observat că unirea cuvântărilor a avut o putere de convingere mai puternică. Și cu drept cuvânt, nimeni nu poate nega acest adevăr, știut fiind că acolo, unde conlucrează două puteri, rezultatul trebuie să fie cu mult mai satisfăcător, bine înțeles dacă între factori există armonie.

În anul 1926 cercul a ținut ședințe în fiecare parohie, având de luptat între altele cu aplicarea calendarului îndreptat, fiind nevoiți a ține cuvântări prin toate parohiile, arătând sătenilor folosul ce ne aduce calen-

darul îndreptat, precum și motivele ce au contribuit la îndreptarea lui.

În ședințele publice s'au ținut cuvântări cu subiecte variate, pe care nu cred că e nevoie a le pomeni.

Cu începutul anului 1927 cercul Brănești a suferit oarecari modificări. Înființându-se în județ al III-lea Protopopiat și anume: Protopopiatul III Fierbinți, cercul a fost repartizat ca pe viitor să aparțină de acest Protopopiat, de care depinde și astăzi.

O altă modificare i s'a adus prin deslipping parohiilor Pantelimon și Dobroești, cari devenind suburbane, au trecut la Protopopiatele Capitalei. Așa că cercul a rămas cu șase parohii: Brănești, Piteasca-Pasărea, Islaz, Fundulea, Tămădău și Ileana. Deși nu mai șease parohii, totuși am reușit ca în cursul anului să ținem zece ședințe.

Am fixat ședințe și prin satele izolate unde am observat că săteni sunt mai primitivi și mai dornici a lua parte la Sf. Liturghie și a asculta cu mai multă evlavie și respect predicile și cuvântările ce li se țin.

Subiectele pentru ședințele publice au fost totdeauna luate să corespundă cu puterea de percepere a auditorului. Ași putea număra: Respectul legilor, Practicarea jurământului, Înjurăturile, Despre furt, Păcat în genere, etc. — făcând explicațiuni la viața de toate zilele.

O deosebită însemnătate s'a dat conferințelor ce au avut loc în parohia Brănești, la care, pe lângă oficierea Sf. Liturghii în sobor, a contribuit și corul bisericii, care a dat răspunsurile Sf. Liturghii, cor bărbătesc pe patru voci, compus din tineri săteni, instruiți și dirijați de d-l inginer Ștefan P. Zlătescu din localitate, cor audiat și de Prea cucernicul Protopop, care a felicitat pe d-l dirijor și a adus laude tinerilor pentru dragostea ce arată Sf. Biserici, cântând într'un mod gratuit.

În anul 1928 cercul a ținut ședințe în fiecare parohie și filiale cu acelaș program, cu predică, parastas pentru eroi. În orele libere s'au interpretat cap. I—V Efeseni, s'a cetit poezia „La icoană“ de Vlahuță și s'a stabilit că rugăciunea femeii a fost irațională. Au avut loc discuțiuni dacă Eminescu a fost un bun creștin, ajungând la concluzia că nu a fost ateu, după cum era condamnat.

Subiectele pentru ședințele publice au fost fixate de Prea C. Protopop, luând parte la

conferința anunțată în scopul acesta. Am putea cita: Fericirea se capătă numai în cer; Suferința vremelnică asigură fericirea vecinică; Dreptatea desăvârșită este numai în cer; Credința; Iubire de patrie, etc.

În cursul anului 1929, persecutați de soartă, parohiile Piteasca-Pasărea și Ileana au văduvit de preoții respectivi câțva timp, am fost nevoiți ca majoritatea conferințelor să fie susținute de subsemnatul, ajutat foarte mult de Preotul Ștefan Popescu dela parohia Fundulea.

Imediat ce parohia Ileana a fost ocupată, am și fixat ședința cercului acolo ca o stimă și încurajare pentru noul preot.

Deci, în luna Noembrie a avut loc ședința cercului în acea parohie, unde subsemnatul am predicat, vorbind despre Sf. Euharistie și am ținut ședință publică, vorbind despre sărbători, insistând asupra greșelii de a respecta sărbătorile păgânești.

Este vrednic de amintit momentul când am primit ordinul Prea C. Protopop, No. 977/929 prin care ni se făcea cunoscut că în luna Decembrie a. c. se împlinesc 10 ani de glorioasă Arhipăstorie a I. P. S. Patriarh și că în cursul acestei luni urmează să se țină ședință festivă pentru a sărbători cu mult fast împlinirea unui deceniu de înțeleaptă conducere, atât a Bisericii cât și a Țării, de către I. P. S. Patriarh și Regent. Luând înțelegere cu frații Preoți am hotărât ca această ședință să aibă loc în ziua de 15 Decembrie în parohia Islaz, fiind așezată în centrul cercului, așa ca toți membrii să poată lua parte.

De dimineață s'a început Sf. Liturghie în sobor de 4 preoți, răspunsurile fiind date de corul cântăreților.

Predica a fost susținută de subsemnatul.

La ora 12, în fața tuturor credincioșilor cari au luat parte la Sf. slujbă, s'a oficiat cuvenitul Tedeum, după care subsemnatul am arătat sătenilor faptele mari săvârșite de Înțeleptul nostru Arhipăstor Prea Fericitul întâiul Patriarh al României, în cursul celor 10 ani de Arhipăstorie; cum Bunul Dumnezeu, care veghează totdeauna asupra neamului și Bisericii noastre, ne-a trimis ca Șef pe Prea Înțeleptul și Prea Fericitul Patriarh Miron Cristea. Așa voește Dumnezeu că în timpuri grele să trimită poporului român oameni cu greutate, cări să conducă treburile țării la bun liman.

S'a explicat importanța și greaua misiune ce o are un Regent în țară, demnitate la care a fost ridicat Prea Fericitul nostru Patriarh, pentru mărirea Bisericii și fericirea țării noastre. Orânduit de Cel de Sus a condus și conduce cu multă iscusință și înțelepciune destinele, atât ale neamului cât și ale Bisericii noastre, suportând puterea de muncă cu care L'a înzestrat Bunul Dumnezeu și pentru nevoile statului, cât și pentru nevoile Bisericii. Ca o sentinelă meditează zi și noapte la apărarea intereselor țării și ale Bisericii ca ele să fie duse la bun sfârșit.

Luptător devotat în toate domeniile ce I se prezintă pe întinsul ocean de activitate, chemat a deslega cele mai grele probleme ale vieții românești, a făcut dovadă de multă jertfă, de aceea toată creștinătatea ortodoxă, toți fiii țării românești Ii datorează cea mai sinceră recunoștință și-L iubește cu toată inima, toată dragostea și cu tot sufletul.

Figura Înaltului, Binefăcătorului nostru Arhipăstor să fie bine imprimată în sufletele și inimile noastre, rugându-ne Bunului Dumnezeu să-L țină încă mulți și fericți ani sănătos pentru înflorirea și fericirea țării și bisericii neamului.

Încheind cuvântarea, preoții și cântăreții au cântat Pre Stăpânul și Patriarhul nostru etc. și apoi Mulți ani trăiască.

Pr. T. DRĂGHICESCU

Președintele Cercului pas'oral Brănești-Ilfov.

AU APĂRUT :

- Vol. I. — 69 „CUVÂNTARI ȘI PREDICI ale unui teolog mai târziu cleric român în țară sub stăpânire străină”. Pag. 382. — 1888-1902. Lei 120. —
Vol. II. — 55 „PASTORALE ȘI CUVÂNTĂRI ale unui episcop român în țară sub stăpânire străină”. Pagini 306. — 1910-1919. Lei 50. —
Vol. III. — 95 „CUVÂNTĂRI. Trei ani de propovăduire pastorală”. Pagini 365 — 1919-1922. Lei 60.

toate de

Dr. MIRON CRISTEA

Dați fiind valoarea autorului, le recomandăm preoțimei noastre spre cumpărare și folosire în munca ei pastorală.

„APOSTOLUL“

C R O N I C A I N T E R N A

**Prea Fericitul Patriarh al Ierusalimului
D. D. Damianos către I. P. S. Patriarh Regent
al României D. D. Miron cu prilejul
Sf. Sărbători și Anul nou.**

Prea Fericite Arhiepiscop al Bucureștiului și Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, în Hristos Dumnezeu prea iubite și prea dorite frate și conliturghisitor al Smereniei Noastre. Domnule Miron, pe Prea Fericirea Voastră, prea prețuit Nouă, îmbrățișându-vă cu sărutare sfântă, prea dulce Vă salutăm.

Minune care covârșește toată înțelegerea, se vede astăzi în Vitleem-orașul lui David; iar Prea Sfânta Mumă a Bisericilor luminată cu strălucita bucurie Dumnezească, cu mulțumire cântă Domnului: „Adevărul a venit. umbra a trecut și Dumnezeu (întrupat) din Fecioară, s'a arătat între oameni“.

Și anul acesta, după cum este obiceiul, săvârșind cu deosebită solemnitate Dumnezeasca prăznuire a acestei Taine mai pre sus de toată mintea, în însăși Locul de închinare, pe care l'a luminat slava Domnului, am înălțat lui Dumnezeu Cuvântului, celui ce s'a făcut prunc pentru noi, bine-cuvântări și rugăciuni călduroase, pentru pacea a toată lumea și buna stare sfintelor lui Dumnezeu Biserici.

Acum, pentru sărbătoarea mântuirii noastre, cu dor frățesc stând cu gândul înaintea Prea Fericirii Voastre, prin această scrisoare, pe de o parte Vă urăm, ca să intrați în noul an care se înfățișează, cu sănătate și bucurie și să-l petreceți cu mulțumire și belșug de bunătăți, prăznuind încă mulți ani de acum încolo, sărbătorile mântuitoare ale Dumnezeestei întrupări și arătări, și bucurându-Vă de toată fericirea și să conduceți cu (pas) sigur turma, numită cu numele lui Hristos, care prin Dumnezească purtare de grijă Vă este încredințată, la desăvârșirea virtuții și împărăția cerurilor, spre lauda slavei singurului Dumnezeu și Mântuitor al nostru, căruia se cuvine cinstea, slava și închinăciunea, acum și pururea și în vecii vecilor amin.

Împreună cu acestea, rugând pe Înălțimea Voastră, ca să comunice felicitările Noastre și sărutarea cea întru Hristos celui ce s'a născut, prea iubiților frați și conliturghiatori ai Smereniei Noastre, Prea Sfinților Arhieriei, care alcătuiesc Sfântul și Veneratul Sinod de pe lângă

Voi, iarăș Vă îmbrățișăm cu sărutare sfântă și rămânem.

În Sfânta Cetate a Ierusalimului 1929 Dechembrie 25.

Al Prea Fericirii Voastre, iubit Nouă, frate în Hristos și bine-voitor.

(ss) Patriarhul Ierusalimului, DAMIANOS.

—o—

Joi, 30 Ianuarie, a. c., ziua Sf. Ierarhi Vasilie cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură-de-Aur, Seminarul Central din București și-a serbat hramul. Toate sărbătorile patronale școlare au ceva înălțător și mișcător. Profesorii în frunte cu Directorul instituției, foștii profesori, foștii elevi — fiecare de acolo de unde l-au pus munca și puterile sale intelectuale și morale — binefăcătorii și prietenii se regăsesc în această zi, împreună cu actualii elevi într-o comuniune de simțiri alese și de pioase amintiri. Profesorii nu se simt niciodată mai fericiți de funcțiunea lor ca în această zi, când își revăd pe elevii de odinioară, la formarea și înălțarea cărora ei au contribuit în largă măsură. E ca o dulce și reconfortantă mângâiere pentru truda depusă, pentru greutățile acestui nobil apostolat, pentru anii cheltuiți în această misiune.

Foștii profesori — înțelegem mai ales pe aceia cari și-au încheiat activitatea dascălească — au, venind aci, bucuria bunicilor cari văd pe fii fiilor lor și se înduioșează la amintirea timpului de altădată. Conducătorii instituției au, în această zi, exact aceiaș bucurie amestecată de grija delicată ca totul să iasă bine, pe care o au gazdele bune cu prilejul vreunui praznic s'au al unei nunți. Iar elevii, sunt copiii cuminții ai casei, copiii cari, plini de fericire, caută să veselească pe părinții lor sufletești și pe frații lor mai mari cu tot ce știu mai frumos și mai deosebit.

Toate aceste lucruri le-am găsit, în cea mai completă plenitudine, cu ocazia hramului Seminarului central. Această instituție este una dintre cele mai fericite școale românești. Local mare și frumos și bine întreținut, un corp profesoral de elită, un director ideal, cărturar cunoscut și părinte desăvârșit, cu inimă de aur și aspirații nobile — ca și întreagă ținuta sa — elevi distinși și un nivel intelectual și moral — cum este și de așteptat — la mare înălțime.

I. P. Sfințitul Patriarh ar fi simțit — noi o știm — o mare bucurie să vie în mijlocul acestor fii iubiți în persoană. Ocupațiile Sale l-au lipsit de această plăcere; P. Sfințitul Arhiepiscop-Vicar Platon Ploesteanu a fost rugat să vie să-l reprezinte, lucru la care P. Sfinția Sa n'a accedat dintr'o obligație oficială, ci dintr'un sentiment de părintească dragoste pentru corpul didactic și elevii Seminarului Central, unde, ca o dreaptă mulțumire este mult iubit.

Sărbătorirea hramului s'a început cu Sf. Liturghie, oficiată în spațioasa Capelă a Seminarului de doi preoți și un diacon. Slujbă frumoasă la care, dacă se poate vorbi și cu aprecieri estetice, nu știai ce să admiri mai curând: demnitatea și cuvioșia cu care oficiau cei doi părinți, Grigorie Uritescu și Nikon Popescu sau vocea puternică și frumos răsunătoare de bas a diaconului Marius Constantinescu, sau cântările pline de armonie și executate cu multă artă și nuanțare ale corului acestui Seminar. Sufletul eră înălțat și pătruns de atmosfera de rugăciune și reculegere solemnă ce se creiase în acele momente. La sfârșit, un elev din clasa VIII-a a ținut o foarte aleasă și interesantă predică, arătând viața marilor ierarhi ai Bisericii, patronii Seminarului.

Erau prezenți la această slujbă, pe care o prezidă din scaunul său arhieresc, P. Sf. Platon, și apoi la serbare multă lume aleasă, din care vom cită, în afară de conducătorii și corpul profesoral al Școalei, pe fostul profesor, D-l P. Gârboviceanu, pe foștii elevi ai acestui Seminar. — și actuali profesori ai Facultății de Teologie — D-l Teodor Popescu, Pr. P. Vintilescu, la care se adaugă Dl Șerban Ionescu, fost profesor la Seminar, apoi Directorul Seminarului Nifon, Pr. I. Ionescu, Directorul Internatului Teologic D-l Dr. I. Mateiu, Spiritualul Pr. Dr. Felea, Prefectul de Studii, D-l Victor Popescu și alții. D-l Subsecretar de Stat al Ministerului Instrucțiunii și Cultelor, Valeriu Moldovanu a ținut să răspundă cu delicatețea și spontaneitatea ce-l caracterizează la invitația ce i s'a făcut, venind să ia parte personal, dela început și la întreagă serbarea.

Programul serbării trebuie remarcat pentru frumusețea lui. După deschiderea făcută de P. C. Părinte Director P. Partenie, care în cuvinte simțite și alese — e știut talentul său de vorbitor plăcut și sincer — a salutat pe cei prezenți.

D-l Profesor de L. Germană Bontescu a făcut o expunere plină de interes pentru a scoate în relief activitatea de pedagog, preocupat să trezească și să cultive sentimentele nobile în sufletul tinerimii, a filozofului german Fichte.

După aceia, corul Seminarului, puternic și bine organizat, a executat un număr de cântări, frumos alese, atât bisericești cât și profane. Prima cântare, — executată de altfel la intrarea în sală a invitaților — a fost, cum eră și natural, dat fiind caracterul Școalei, „Imnul Patriarhului Miron“, ca un omgiu adus șefului suprem al Bisericii noastre.

Maestrul G. Botez a luat de mai multe ori bagheta, pentru ca, împreună cu elevii săi, cari părea electrizați de însuflețirea cu care însuși cântă, să ne facă să ascultăm o execuție deosebit de fină și de artistică. Au fost apoi citiri din Viețile celor trei ierarhi, pline de farmec și poezii cu conținut ales.

La sfârșit P. Sf. Platon a ținut să-și exprime mulțumirea deosebită pe care i-a produs-o această serbare.

P. Sf. Sa a arătat cât de mare bucurie face I. P. Sf. Patriarh ca și P. Sf. Sale personal faptul că în Seminariile noastre se găsește o astfel de viață aleasă, atât religioasă-morală, cât și intelectuală și artistică. Felicitând pe toți, profesori, conducători și elevi pentru munca ce depun, le urează spor la lucru, în viitor și le împarte arhieresci binecuvântări.

D-l Subsecretar — sau mai bine d-l Ministru al Cultelor, cum l-a numit tot timpul P. C. Părinte Partenie, în mod voit, dată fiind importanța funcțiunii — Valeriu Moldovanu a vorbit deasemenea cu multă căldură și admirație felicitând pe distinși conducători, profesorii și elevii acestui Seminar. Se adresează în deosebi elevilor și le amintește cât de mare este misiunea lor mai târziu în mijlocul poporului nostru.

La masa comună care a urmat serbării — așa cum sunt tradițiunile noastre — s'au ținut frumoasele toasturi de către P. Sf. Platon, d-l Subsecretar Valeriu Moldovanu, d-l P. Gârboviceanu care a evocat multe din amintirile trecutului său, și alții.

A fost o serbare plină de demnitate și cu adevărat creștinească. P. C. Părinte Partenie este un Director care merită pe deplin admirația care i se arată de toți. Cu sufletul său bun și mare, cu dorința lui de a realiza lucruri frumoase, cu inima lui de adevărat părinte face din

Seminarul Central una din cele mai distinse școli teologice din Țară.

Să ne îngăduiască să încheiem aceste rânduri cu cuvinte de admirație și urări de viață lungă și spor în lucrul ce face.

N. CAZACU

— o —

Prea Cucernice Părinte,

S'au împlinit tocmai 10 ani la data de 31 Dec. 1929, decând Înalt Prea Sfințitul Dr. Miron Cristea, a fost ales ca Mitropolit al Ungro-Vlahiei și Primat al României.

În acest interval de timp, prin prestigiul I. P. S. Sale, Biserica Ortodoxă Română a fost ridicată la rangul de Patriarhat, iar în urma împrejurărilor politice cunoscute I. P. S. Dr. Miron, prin autoritatea sa morală și politică a fost destinat ca Regent să conducă însăși interesele superioare ale Țării.

10 Ani de viață bisericească și politică în care rolul I. P. Sf. Patriarh și Regent s'a resimțit în mod covârșitor, impunea ca la împlinirea lor să se publice o lucrare comemorativă care să facă cunoscută publicului românesc, viața acestui mare Ierarh, atât în trecut când ca Episcop sub stăpânirea streină a luptat în domeniul vieții bisericești și politice să salveze și să mențină trează conștiința națională a Românilor Ardeleni cât și ca Prim Mitropolit și Patriarh al României întregite să organizeze Biserica și prin deosebitul său simț politic să cunoască destinele Țării,

Pentru comemorarea acestui act D-l I. Rusu cunoscut scriitor și publicist a tipărit o carte festivă intitulată „PATRIARHUL ROMÂNIEI DR.

MIRON CRISTEA» prin care cu un discernământ încercat și cu o mare dragoste de adevăr descrie viața Înalt Prea Sfințitului Patriarh dela afirmarea I. P. S. Sale ca bărbat al Bisericii și de Stat, până în ziua de astăzi.

Cu deosebit interes, pentru prestigiul Bisericii Ortodoxe Române, trimitem și P. C. Voastre această lucrare festivă a D-lui I. Rusu Abrudeanu, spre a fi cumpărată atât de toți preoții și diaconii din acel protopoplat, cât și pentru toate bibliotecile parohiale, clerul și publicul să cunoască, în întregime viața supremului conducător de astăzi al Bis. Ort. Române,

Dintre filiale, se va cumpăra numai de acelea care dispun de fondurile necesare.

p. Arhiepiscop și Mitropolit + PLATON

— o —

Către P. C. Preoți ai Eparhiei Noastre.

Sfânta Episcopie a Râmnicului Noului Severin ne trimete Icoana Sf. Ierarh Nicolae, care a fost de curând lucrată la Tipografia acelei Sf. Episcopii, rugându-ne s'o recomandăm Preoților Noastre.

Icoana aceasta este, într'adevăr deosebit de frumoasă, atât ca concepție cât și ca execuție și prin procurarea ei s'ar face un început de stăvilire a răspândirii icoanelor așa de neartistice executate, imprimate de diferite edituri, adesea streine de neamul și confesiunea noastră.

Doritorii de a-și procura această icoană se vor adresa direct Sf. Episcopii a Râmnicului-Noului Severin din Râmnicu-Vâlcea, de unde vor avea toate lămuririle.

p. Arhiepiscop și Mitropolit, + PLATON

C R O N I C A E X T E R N A

Veștile sosite în ultimul timp dela Paris ne fac cunoscut că Duminică, 29 Decembrie, 1929, a avut loc, la Roma, sfintirea noului Arhiepiscop al Parisului, Cardinalul Verdier.

Se știe că în Septembrie, 1929, încetase din viață Arhiepiscopul Capitalei franceze, Cardinalul Louis Dubois, în vârstă de peste 70 de ani și moartea lui fusese regretată de întreagă lumea romano-catolică. Fusese un prelat distins și dăduse dovadă de mult tact și deosebită pricepere în întreținerea raporturilor dintre biserica romano-catolică și guvernele franțuzești.

Noul arhiepiscop al Parisului a fost ales în persoana Superiorului Seminarului Carmeliților, Jean Verdier, consilier arhiepiscopal, profesor de Teologia Morală practică la Facultatea de Teologie a Institutului catolic din Paris, doctor în teologie și Dreptul canonic. Cei ce și-au făcut studiile la Institutul catolic din Paris își amintesc cu plăcere figura blândă și binevoitoare a Superiorului plin de sollicitudine și profesorului conștiincios și prietenos, care a fost canonicul Jean Verdier.

Sfintirea noului arhiepiscop s'a făcut de

Insuși Papa, după regulile bisericii apusene, în celebra capelă sixtină (cu renumitele frescuri ale lui Michel-Ange) și în fața autorităților ecleziastice romane și corpului diplomatic, în fruntea căruia se afla ambasadorul Franței la Roma.

Se înțelege ușor că această ceremonie de sfințire a unui cardinal — mai ales când acesta avea să ocupe tronul arhiepiscopal al Parisului — va fi fost strălucită. Și va fi fost strălucită pentru că în ritualul acestor sfințiri se regăsește bună parte din tradiția Bisericii creștine de altădată, una, mare și puternică, cu nota de măreție și podoabă a Bizanțului ortodox.

Intr'adevăr, citind descrierea sfințirii Cardinalului Verdier am regăsit, cu ușurință, multe puncte comune cu sfințirea arhierilor și episcopilor noștri, ca jurământul depus de cel ales, examenul la care este supus de episcopii asistenți, binecuvântarea, sfințirea și consacrarea, ungerea cu Sf. Mir, etc. Sunt însă și multe lucruri deosebitoare între felul cum sunt sfințiți arhierii noștri și între felul cum este sfințit un cardinal. Și e unul care accentuează în mod puternic această deosebire și anume: *sărutarea piciorului Papei* de către noul ales. S'ar fi crezut poate că acest obicei va fi încetat să se mai repete. Și totuș citim în descrierea sfințirii cardinalului Verdier că după ce Papa a rostit către noul ales aceste cuvinte: „Acela care va îndrăzni să-l blesteme pre el să fie blestemat el însuși și acela care-l va binecuvânta să fie umplut de binecuvântări“! și după ce i-a uns mâinile și i-a încredințat cărja și inelul episcopal, noul episcop *a sărutat piciorul Papei*, iar acesta, la rândul său, a îmbrățișat pe Cardinal.

Este în acest gest un simbol al supunerii depline față de autoritatea supremă în biserica romano-catolică.

Biserica ortodoxă cunoaște, desigur, și ea afirmarea autorității Spirituale a ierarhilor, însă sub altă formă și cu alt înțeles.

Semnalăm o tradiție interesantă la alegerea cardinalilor. În număr de 70, cardinalii primesc, la sfințirea lor titlul de preoți ai bisericilor din Roma. Fiecare cardinal, deci, este și preot onorific al unei biserici din „Cetatea antică“ arătându-se prin aceasta unitatea pe care o prezintă colegiul sacru al cardinalilor, cari sunt alegătorii, miniștrii și consilierii Papei. În virtutea acestei tradi-

țiuni, Cardinalul J. Verdier a fost numit cu titlul de cardinal pe seama bisericii „Sainte-Balbine“.

Primirea făcută de parizieni noului arhiepiscop a fost, se pare dintre cele mai entuziaste. Parisul nu mai are faima de oraș antireligios și anticlerical. La 6 Ianuarie, a. c. Cardinalul Verdier era întronat arhiepiscop al Parisului, în catedrala „Notre-Dame“.

Numele personagiilor oficiale, franceze și streine, care au luat parte la această ceremonie, ne arată, pe deoparte, că noul ales este agreiat de întreaga opinie franceză și catolică în general, iar pedealtă, că biserica nu mai este chiar așa de odioasă Francezilor, cum poate au crezut-o unii. În cece ne privește, eram dinainte convinși de acest lucru. Am crezut însă că e bine să-l subliniem pentru cei ce nu vor fi fost suficient informați.

E drept că Franța, după spusele chiar ale catolicilor, avea nevoie de această reabilitare în fața Scaunului dela Roma, care a avut întotdeauna la inimă starea bisericii din vechea Galie.

Să ni se ierte lungimea acestui articol informativ. Este ca un mic omagiu adus ascensiunii fostului profesor al Facultății la care am avut cinstea să învățăm și noi.

N. CAZACU

MIȘCAREA IN CLER

NUMIRI, TRANSFERĂRI, DEMISII, DECESE. CÂNTĂREȚI-PARACLISERI, 1 Ianuarie—1 Februarie 1930.

Victor Popescu se numește pe data de 1 Ianuarie 1930, cântăreț la parohia Sf. Treime din Capitală, în locul lui Marin Trache, plecat în armată la 1 Septembrie 1929.

Vasile Boitoș se numește pe data de 1 Ianuarie a. c., paracliser la parohia Crucea-de-Piatră din Capitală, în locul lui Al. Demetiev, demisionat la 15 Octombrie 1929.

C. Ionescu se numește pe 1 Ianuarie 1930, cântăreț la parohia Mărcuța din Capitală II., în locul lui Gh. Otopceanu demisionat la 1 Oct. 1929.

Tudose Gh. Iosif se numește pe 1 Ianuarie a. c., cântăreț la parohia Bălășoeni jud. Ilfov, în locul lui Ghiță I. Ioniță, demisionat pe aceiași dată.

Anghel Rădulescu cânt. la parohia Sf. Gheorghe Vechi din Capitală, decedat la 30 Dec. 1929, se șterge din state.

Dumitru Belingher se numește pe data de 1 Ianuarie a. c., paracliser la biserica Sf. Nicolae Buzești din Capitală în locul lui Ioan Găvănescu demisionat pe aceeași dată.

Ioan Mihăilescu se numește pe data de 1 Decembrie 1929, cântăreț I, la parohia Ceauș Radu din Capitală circ. II, în locul lui Zamfir Burdulescu, demisionat pe aceeași dată.

Ștefan I. Stoenescu se numește pe data de 1 Ianuarie 1930, cântăreț la parohia Lămotesti Gălbinași jud. Ilfov III., în locul vacant.

Ioan C. Lăzeanu paracliser la parohia Sf. Filofteia Ploești, demisionat pe 1 Decembrie 1929, se șterge din state.

A. Hagiescu se numește pe 1 Ianuarie a. c., paracliser la parohia Buna-Vestire din Ploești în locul lui Tudor Hulei, demisionat pe aceeași dată.

Vasile Vasilescu paracliser la biserica Sf. Nicolae Nou Ploești demisionat pe data de 1 Ianuarie 1930, iar în locul lui se numește pe aceeași dată, Petre Vasile.

Ion Stan Iordan se numește pe data de 1 Ianuarie a. c., cântăreț la parohia Sf. Voevozi din Câmpina jud. Prahova, în locul lui Gheorghe I. Iorga, demisionat pe aceeași dată.

Ioan I. Popescu se numește pe data de 1 Decembrie 1929, paracliser la parohia Sf. Filofteia, Ploești în locul lui C. Lăzeanu demisionat pe aceeași dată.

Gh. Constantin, cântăreț la parohia Ciupelnița-Prahova, demisionat la 1 Ianuarie 1930, se șterge din state.

Petre Sbârnea se numește pe 1 Ianuarie a. c., cântăreț la parohia Comarnic jud. Prahova circ. II., în locul lui Al. Hogiescu decedat la 13 Septembrie 1929.

Ciobanu C. Vasile se numește pe 1 Ianuarie a. c., cântăreț la parohia Moreni jud. Prahova circ. II., în locul lui Spiridon Vișoiu demisionat pe aceeași dată.

I. Nițulescu se numește pe data de 15 Septembrie 1929, cântăreț la parohia Urlata jud. Prahova circ. II, în locul lui P. Dorobanțu, demisionat pe aceeași dată.

Ioan Pătrașcu cântăreț la parohia Balta Doamnei jud. Prahova I. demisionat la 1 Ianuarie a. c., se șterge din state,

Emanuel Ionescu se numește pe 1 Dec. 1929, cântăreț la par. Colibași-Mușcel în locul vacant.

Clement Popescu se numește pe data de 1 Noembrie 1929, cântăreț la parohia Cucuteni jud.

Dâmbovița circ. I, în locul lui Ioan Ionescu decedat pe aceeași dată.

Nicolae I. Scurtescu cântăreț la parohia Valea-Lungă jud. Dâmbovița circ. I demisionat, se șterge din state pe data de 30 Octombrie 1930.

Const. Săndulescu cântăreț la parohia Bătrâni IV., demisionat la 1 Ianuarie a. c., se șterge din state.

Gh. I. Dumitrescu se numește pe 1 Decembrie 1929, cântăreț la parohia Ghimpețeni Telorman II., în locul lui Radu Popescu pus indisponibilitate.

Marin V. Popescu se numește pe 1 Decembrie 1929., cântăreț provizoriu la parohia nou înființată Odobeasca jud. Telorman circ. II.

Alex. Boboc, cântăreț la parohia Vânători Teleorman circ. I., demisionat la 1 Ianuarie a. c., se șterge din state.

Const. Tomescu, se numește pe 1 Ianuarie a. c., paracliser la parohia Cuvioasa Paraschiva din T-Măgurele Teleorman, în locul lui Posircă Anghel.

Ilie R. Ionescu se numește pe 1 Decembrie 1929, cântăreț la parohia Mârșa jud. Vlașca circ. III., în locul lui I. Stănescu, demisionat pe aceeași dată.

Ioan N. Popa cântăreț la parohia Mereni-de-jos-Vlașca II., decedat la 17 Nov. 1929, se șterge din state.

Consilier Referent, Pr. EUGEN BĂRBULESCU

DARURI ȘI MULȚUMIRI

TABLOU

De persoanele ce au ajutat biserica Buna Vestire, parohia Principele Carol, București.

1. Familia Ene Teodorescu str. Ștefan cel Mare 12: una icoană argint, cădelniță, tetropod cu poală pentru iconostas în valoare de lei 11.500.

2. Ieromonahul Gherasim Luca, un rând vestimente complete lei 12.000.

3. Enoriașii parohiei „Buna Vestire“ un rând vestimente valoare lei 25.000.

4. D-l și D-na C. Iliescu și D-l și D-na Petre, Mustățâ câte o icoană de argint.

5. D-na Elena Eremia și D-l D. Duțulescu, câte un rând acopereminte.

6. D-na Rahila Popescu str. Vizantea 2, un epitrahil.

7. D-na Ecaterina Vâlceanu — Călugăreni 6 — un steag și icoana sf. Treimi — pictată. —

Li se aduc vii mulțumiri și Dumnezeu să le răsplătească!

Parohia Preasna Veche, Ilfov, aduce mulțumiri publice următoarelor persoane, care au avut dragostea de a dona Bisericii, cu hramul Sf. Ioan Botezătorul, următoarele:

— 1. D-lui Vasile Marînescu, comerciant și ctitor al acestei Biserici, care a donat o sumă de lei 800 (opt sute) pentru a ridica un postament pentru cor, întrucât această Biserică nu avea.

— 2. Cântărețul Nicolae Costache, devotat slujitor al Sfintei Biserici, pentru lucrul și ridicarea acestui postament, care l'a făcut fără nici un ajutor, lucrând zi și noapte pentru a fi gata de Sfintele Sărbători ale Nașterii Domnului. Pentru a plini acest lucru, a contribuit cu leafa pe Noembrie pentru a aduce la îndeplinire lucrul, care face fală acestei Parohii.

— 3. D-lui Invățător Alexandru Popescu, care și-a luat angajamentul să formeze corul în condițiuni bune, pentru a funcționa pe viitor.

Acești buni creștini care contribuie la ridicarea Sfintei Biserici, merită toată atenția noastră, rugând pe bunul Dumnezeu să-i bine cuvinteze.

GEORGESCU GEORGE.

Biserica parohială *Sf. Voivozi-Ploești*, fiind ruinată și afumată încât un timp de vreme a fost închisă pentru a nu se mai sluji într'însa, s'a format un comitet care a început să lucreze, iar acum a terminat totul, redând mai presus de așteptările fiecăruia una din cele mai frumoase, mai curate și mai solide biserici din întreaga plasă.

Merită mulțumiri publice următorii: 1. *Nicolae Oprescu* casierul comitetului care ani la rând, zi de lucru și de sărbătoare, cu soare și ploioase a strâns ca alblina fondul reconstruirii, reparațiilor și refacerii picturii; 2. *Iancu I. Soare*, actual primar și fost căsier, o vreme, cu aceiași râvnă și dragoste; 3. *Gheorghe Georgescu*, pictor, care a făcut mai mult decât a contractat, mai efin și mai mulțumitor donând și lucru, și 4. *Ion Golea*, episcop și observatorul zilnic al tuturor lucrărilor ce s'au făcut acestei Biserici.

Paroh, Pr. MARTIN I. GHEORGHE

Fapte creștinești în parohia „Sf. Gheorghe” din com. Podenii-Vechi-Prahova.

Au făcut donațiuni bisericii în cursul anului 1929, următorii creștini:

Dl. Mihail Teodorescu-Ploești, două icoane împărătești în valoare de 3000 lei.

D-na Maria N. Borcea-Slănic, o pereche cununii argintate în valoare de 1000 lei:

D-l Ion V. Alexandrescu-Podenii Vechi, un tetrapod în valoare de 1000 lei.

Enoriașul Ghiță Sănilescu a plătit costul unui suport pentru sprijinirea icoanelor în prinosul bisericii, în valoare de 4000 lei.

Diferiți enoriași au contribuit la plata lucrului noilor străni cu suma de 18.110 lei.

Înfăptuiri realizate în intervalul 1924 — 1929 inclusiv:

S'au cumpărat două clopote în valoare de 46.800 lei.

S'a legat clopotnițe și s'a reparat, costul 7.366.

S'au lucrat noi străni costând 28.000 lei.

S'au cumpărat diferite cărți de ritual în valoare de 1400 lei.

S'au cumpărat două rânduri de veșminte în valoare de 23.000.

S'au repictat icoanele dela tâmpla bisericii, costând 8000 lei.

D-l Mihail Teodorescu-Ploești a dăruit o icoană mare a Sf. Mihail în valoare de 7.000.

D-l Vasile Postolea-București a donat patru sfeșnice de alamă în valoare de 2000 lei.

Dumnezeu să încarce pe toți bunii creștini cari au jertfit și jertfesc pentru casa Domnului, cași pe ostenitori, cu bunătățile sale cele cerești.

Pr. ALEX. VLĂCULESCU

Ajutător la Bis. Sf. Haralambie-Ploești
Fost paroh la parohia Podenii-Vechi.

PAROHII VACANTE

PREOȚI

Protoeria II a Județului Prahova.—Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot dela Penitenciarul Doftana, care se bucură de următoarele avantagii:

Este retribuit cu un salariu de lei 5400, din care se scad reținerile de 10% pentru pensie, precum și impozitul de 4,40% având pe lângă aceasta o rație lunară de 800 kgr. lemne în timpul iernii, și 400 kgr. în timpul verii, neavând însă locuință.

Candidații vor înainta actele necesare direct Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor.

Protopop, V. OPRIS

Protoeria II a județului Prahova. — Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot la Penitenciarul Doftana, care se bucură de următoarele avantagii:

Este retribuit cu un salariu de lei 5400, din care se scad reținerile de 10% pentru pensie, precum și impozitul de 4, 40% având pe lângă aceasta o rație lunară de 800 kgr. lemne în timpul iernii și 400 kgr. în timpul verii, neavând însă locuință.

Candidații vor înainta actele necesare direct Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor.

Protopop, V. OPRÎȘ

Protopopiatul Văleni de munte. — Se publică vacantă parohia Podeni vechi din protopopiatul Văleni de Munte, pe ziua de 1 Ianuarie a. c.

Parohia are 420 familii și venitul epitrahilului care se urcă la 6000 lei anual. Este la 8 kilometri depărtare de gara Luca Elefterescu și nu are nici pământ, nici casă parohială. Doritori se vor adresa Sf. Mitropolii, înaintând actele în regulă.

Protopop, D. D. ȘTEFĂNESCU

Protoieria III Dâmbovița, Târgoviște. — Se publică concurs pentru ocuparea postului de paroh al parohiei Podu Bârbierului, comuna Răcari devenit vacant prin decesul preotului Bucur Popescu.

Parohia are o populație de 520 de familii cu 2130 de suflete.

Are o singură biserică parohială în stare bună și este în construcție o biserică monumentală.

Are 17 pogoane de pământ arabil de calitate superioară iar venitul epitrahilului se cifrează la 10.000 lei anual.

Această parohie fiind un mare centru comercial, industrial și chiar religios, sunt preferați candidații licențiați în teologie sau preoții cu o activitate remarcabilă.

Cererile însoțite de actele necesare se vor înainta Sf. Arhiepiscopii care ni le vor trimite spre referire.

Protoieru ALEXANDRU POPESCU

Protoieria Jud. Teleorman, Circ. Alexandria. Se publică concurs cu termen scurt de 15 zile pentru ocuparea parohiei Orbeasca de sus, Jud. Teleorman, devenită vacantă prin demisia parohului Pr. Dumitru Bănărescu.

Parohia are 700 familii cu 2100 suflete.

Casă parohială nu este, ci numai sesiune parohială completă.

Venitul epitrahilului se socotește la 4000 lei anual.

Cererile însoțite de actele cerute de Regulament se vor înainta Sf. Mitropolii, care va cere referințe dela Protopopie.

Protopop, ȘTEFAN D. POPESCU

CANTAREȚI

Protoieria jud. Muscel Circ. II Priboeni. — Se publică vacanța posturilor de cântăreți bisericești dela parohiile Vălenii II Podgoria, Băjești și Ciulnița Eustatiade. Candidații vor înainta cereri în termen de 15 zile dela data publicării.

Protopop, PR. ILIE CĂRCEL

Protoieria III Dâmbovița. — Se publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreț de la parohia Frasinu, devenit vacant prin decesul Cântărețului Gh. Vasilescu.

Cererile candidaților împreună cu actele necesare se vor înainta acestei Protoieri în termen de 15 zile după publicare, când se va stabili data examinării candidaților.

Protopop, ALEX. POPESCU

Protopopia I Teleorman, Circ. T.-Măgurele. — Se publică concurs cu termen de 15 zile dela publicare pentru ocuparea următoarelor posturi vacante de cântăreți:

Unu la parohia Saele, devenit vacant prin moartea titularului I. Belea și unul la parohia Fântânele, devenit vacant prin hirotonirea în preot a titularului G. Voinescu.

Actele cerute de regulament se vor înainta Consiliilor parohiale respective.

Protopop, Iconom IOAN POPESCU

Protoieria jud. Teleorman, Circ. II „Peret“. — Se publică concurs pentru ocuparea postului de Cântăreț de la biserica filială, „Sf. Cruce“ din Roșiorii de Vede, devenit vacant prin depărtarea d-lui Ilie Vastea pe ziua de 1 Ianuarie 1929. Cu termen de 15 zile de la publicare în „Apostolul“.

Condițiunile de admitere la depunerea examenului, în fața Comisiunii de la Protolerie, se găsesc publicate în Curierul Sf. Arhiepiscopii „Apostolul“ Nr. 21 din 1 Noembrie 1929 pag. 287.

Cererile cu actele necesare se vor înainta Protoieriei.

Protopop, Iconom FLORU IONESCU